

Kiitos aikaisemmista kommenteista! Otan palautteen vastaan ilomielin ja tiedän että en ole mikään paras mahdollinen kirjoittaja. Opin uutta teidän ohjeistanne jotka kerroitte kommenteissa. PSYKOPAATTI, viimeinen osa Päätin mennä katsomaan kylälle paikkoja sillä olin ollut kokoajan lomastani majatalon paviljongilla juomassa drinkkejä ja keskustelemassa Andren kanssa. Kävelimme Kohti kylän raittia. Talot näyttivät ankeilta. Ikkunoista näkyi kurkottelevan ihmisiä ulos. Kaikki katsoivat äänekästä paraatia joka tuli meitä kohti. Paraatissa oli sini-puna pukuisia sotilasasussa marssivia rumpusoittajia. Minä ja Andre väistimme ja kävelimme tien reunaan. -Mikäköhän paraati tämä on Helsington? Andre kysyi. -Esitteessä jonka otin majatalolta lukee: Vuoden soittomarssi kylänraitilla, 1929, 17.huhtikuuta, minä sanoin. -Soittavat hieman nuotin vierestä, Andre sanoi. -Se johtuu siitä että yläpuolellasi olevasta ikkunasta kuuluu huilunsoittoa, varmaan joku pikku tyttö, minä vastasin. Andre hymyili hetken ja kun pitkä paraati oli vihdoin marssinut ohitsemme lähdimme taas jatkamaan matkaa. Näin kulman takana pienen kahvilan näköisen paikan jossa luki: Good Tea Clubhouse. Sanoin tästä Andrelle ja päätimme kävellä sinne. Tosin Andren juoksu oli aika ripeää. Istuuduimme pöytään ja kutsuimme tarjoilijan. -Kaksi early grey teetä, kiitos, sanoin kohteLiaasti. -Thank you, mon ami, Andre sanoi minulle. Rupesimme silmäilemään ravintolaa. Hienot puiset tuolit ja pöydät koristivat salia. Salissa tuoksui ruusuille, ilmankos sillä siellä oli paljon ruusuja. Pientä käytävää pitkin pääsi vessaan ja keittiöön. Kahvilassa oli paljon väkeä mutta Andrea ja minua se ei haitannut.